SKRIVELSE
2024-03-19

Kristdemokraterna

Liberalerna

Trafiknämnden

Skrivelse om tillgänglighet och barnperspektiv i kollektivtrafiken

I tidigare besvarad skrivelse lagd av Moderaterna, Kristdemokraterna och Liberalerna om barnperspektiv i kollektivtrafiken ställdes fem frågor angående tillgänglighet och barnperspektivet till trafikförvaltningen och förvaltning för utbyggd tunnelbana. Vi tackar för de svaren, som dock väcker nya frågor och funderingar.

På ställda frågan om förutsättningarna finns för att regionen skall målet om 100 procent tillgänglig kollektivtrafik 2030 svarade förvaltningarna att målet inte nås 2030, utan att målet kommer föreslås skjutas fram till 2035. Det är oroväckande.

God tillgänglighet för resenärer med funktionsnedsättning, äldre och barn bidrar till ökad rörelsefrihet och möjlighet att kunna leva ett fritt och självständigt liv. Befolkningsutvecklingen går mot en större andel äldre vilket innebär ett större behov av en tillgänglig kollektivtrafik. Grupper som äldre, barn och personer med funktionsnedsättning är också grupper som inte alltid kommer till tals eller får gehör för sina behov, vilket pekar på vikten av att regionen håller fast vid fastlagda mål.

För den enskilde individen kan det givetvis vara ett stort problem om tillgängligheten är undermålig. För Region Stockholms del undermineras regionens arbete för social hållbarhet och ambitionen att vara en attraktiv region för alla invånare. Arbetet för tillgänglighet är vidare kopplat till lagkrav och FN:s konventioner om rättigheter för personer med funktionsnedsättningar samt om barns rättigheter, liksom Agenda 2030.

Region har ibland begränsad rådighet för att nå full tillgänglighet i kollektivtrafiken och kan vara beroende av andra aktörer, såsom väghållare eller ägare av bryggor. Det visar på vikten av nära samarbete med andra aktörer och behovet av incitamentsstrukturer för att nå full tillgänglighet.

Vi vill med anledning av det ovan ställa följande frågor till förvaltningarna:

1. Vad skulle konsekvenserna bli för äldre, barn, personer med funktionsnedsättning samt för övriga resenärer om målet för en 100% tillgänglig kollektivtrafik flyttades från 2030 till 2035?

2. Hur skulle en framflyttning av målet för en 100% tillgänglig kollektivtrafik påverka möjligheten att uppfylla åtagandet i Agenda 2030-målen?
3. Vilket arbete bedrivs av förvaltningarna, och vad behövs, för att öka samverkan med och trycket på kommuner och andra aktörer för att åtgärda kvarvarande brister i tillgängligheten?